

TẢN MẠN VNCH

Website báo Paris Match vừa loan tin (24/8), bà Kellyanne Conway, một trong những cố vấn thân cận nhất của ông Trump, sẽ rời khỏi toà Bạch Ốc (từ chức) vào cuối tháng 8 này để giải quyết “khủng hoảng gia đình” (*)

Ông bà Conway là thành viên của đảng Cộng Hòa. Nếu bà Kellyanne ủng hộ ông Trump ngay từ đầu thì chồng bà, Goerge Conway, cầm đầu nhóm Lincoln Project chống sự tái ứng cử của Trump.

Ông bà có 4 đứa con. Từ vài tháng nay, một trong những cô con gái của ông bà, Claudia, 15 tuổi, qua các “mạng xã hội”, nói về sự bất đồng ý kiến (chính trị) giữa cô và bố mẹ, nhất là với mẹ. Chuyện này đã “tàn phá” (dévaster) cô bé rất nhiều. Cô viết: “*Công việc của mẹ tôi đã tàn phá cuộc đời tôi. Thật đáng buồn khi bà vẫn tiếp tục theo con đường đó mặc dù thấy các con đau khổ sau nhiều năm. Đó là sự ích kỷ. Tất cả chỉ vì tiền bạc và danh vọng...*” (Le boulot de ma mère a ruiné ma vie. C’est triste qu’elle continue à suivre cette route après des années à voir ses enfants en souffrir. C’est égoïste. Tout est une question d’argent et de célébrité, mesdames et messieurs). Và cô nói sẽ “*thoát quyền*” (émancipation), thoát khỏi sự kiểm soát “*vị thành niên*” của bố mẹ cô. Không vì chuyện làm của mẹ cô, mà vì “*những năm tháng ấu thơ bị tổn thương và bị lạm dụng*” (sic).

Sau mấy cái “tweets” của Claudia, cả bà lẫn ông Conway đều tuyên bố rút lui khỏi các “*projects–chánh–trị*” của mình để lo cho các con.

Lòng cha mẹ thương con thì lúc nào cũng vô bờ bến, không cứ gì chỉ có cha mẹ Việt Nam. Nhưng không biết vụ “*rút lui có trật tự*” của bà Conway có phải là một vụ rút lui có... dần xếp không, bởi vì nó hơi hơi khó hiểu?!

Khó hiểu ở chỗ, phàm đã chọn “*chính trị*”, là đã biết mình tìm “*lối đoạn trường mà đi*” rồi, là thấy trước, là chấp nhận những hậu quả do “*chính trị*” mang lại. Từ đó, đã chuẩn bị các phương cách đối phó cho mọi tình huống. Cứ gì phải đợi đến lúc con gái hăm he (trên mạng) thì mới bỏ cuộc? Nhất là cả hai ông bà đều đã quá chín mùi trong cuộc sống (>50 tuổi) cũng như trong chính trường. Và tại sao lại gấp rút... rút? Để thỏa mãn ngay tối–hậu–thư của con gái đưa ra chẳng?!

Mà con bé, nó muốn gì?

–Nó trách mẹ nó cộng tác với ông Trump. Nó không hợp với bố nó trên mọi lãnh vực, trừ chuyện “chống Trump”.

–Nó chán cái cảnh bố mẹ vắng nhà từ sáng sớm đến chiều tối, bỏ bê chị em nó.

Nên nó muốn “già trước tuổi (vị thành niên)”, muốn đệ đơn trước tòa hoặc lấy... chồng để được “thoát quyền”. Nó muốn tự quyết định đời mình ngay bây giờ, thay vì phải chờ đến 18 tuổi trưởng thành.

Thời trước 75, lứa 13–15 tuổi, ta gọi là “tuổi choai choai” (theo tên cuốn tiểu thuyết của nhạc sĩ Trường Kỳ), Việt Nam bây giờ gọi là tuổi “teen”, tuổi của “nhỏ giò, bẻ tiếng”, tuổi “dậy thì” (nam tu / nữ nữ), thời “đổi mới” từ trong ra ngoài, kéo theo những “thay đổi không ngờ”, Tây gọi là “crise d’ado (adolescence)”, khủng hoảng (?) thiếu niên.

Ai trong chúng ta cũng đã qua thời này. Thường, cái “dở” nhiều hơn cái “hay” (tôi không muốn dùng chữ “xấu, tốt”): buồn vui bất chợt, chống đối cha mẹ, thách thức mọi người, bông bột, đan mơ, dẹt mộng, v.v. Nhớ lại, tôi nghĩ, có lẽ nhờ vào sự giáo dục của gia đình, học đường thời đó, mà sự “khủng hoảng thiếu niên” của các thế hệ trước 75, không có “tâm cỡ” như ở các xã hội tây phương hay như ở Việt Nam hiện nay (ảnh hưởng của một xã hội tha hóa, đạo đức suy đồi...!).

Cái lý do chánh Claudia đưa ra là vì “bố mẹ em bỏ bê các con”. Nhưng tôi muốn hỏi Claudia “Nếu mẹ em cộng tác với Đảng Dân Chủ, ủng hộ ông Biden thì em có xin ‘thoát quyền’ không?”. Bởi vì theo bài báo, Claudia hết còn chịu nổi đường lối chính trị của mẹ em là ủng hộ và cộng tác với ông Trump (... *Dans une série de tweets, elle a annoncé ce week-end qu’elle souhaitait se faire émanciper, ne supportant plus les idées politiques de sa mère. Je suis dévastée de voir qu’elle prend la parole lors de la Convention Nationale Républicaine. Et dévastée n’est pas encore un mot assez fort*).

Từ trước đến giờ tôi chỉ nghe chuyện con “bắt bí” ba mẹ vì... yêu (không cho con lấy ảnh là con cần lưỡi chết cho mà coi!). Trong một gia đình, chuyện “trông đánh xuôi, kèn thổi ngược” về chính trị là chuyện mà người Việt Nam chúng ta biết rõ nhiều nhất. Biết từ thời xung đột Quốc – Cộng cho đến bây giờ: hải ngoại lẫn quốc nội! Cha con xung đột, anh em thù oán lẫn nhau cũng vì người bên, kẻ chống cái “khuyh hướng chính trị” của mình. Nhưng “bắt bí” cha mẹ vì chính trị như Claudia Conway thì đây là lần đầu tiên tôi biết.

Trường hợp của Tổng Thống Trần Văn Hương thì lại khác. Người con trưởng của ông, Trần Văn Dõi, theo Việt Minh, ra Bắc từ 1946, rồi cha con bất tin luôn. Sau này, khi biết ông Trần Văn Hương nắm những chức vụ quan trọng trong chánh phủ miền Nam, Đảng đã ra lệnh cho Trần Văn Dõi viết thư “thăm” Bố. Nhưng ông Hương không trả lời. Ông thà mất đứa con theo Việt Cộng Trần Văn Dõi còn hơn là bị nó mang tình phụ tử ra chiêu dụ. Tôi dùng chữ “mất” theo nghĩa bóng lẫn nghĩa đen. Trên thực tế, ông Hương mất con

trong hơn 30 năm. Và trên giấy tờ, ông mất vĩnh viễn. Bởi vì, như hầu hết những người làm “cách mạng”, ông Trần Văn Dỗi đã khai tử tên cha mẹ đặt cho, bằng cái tên mới: Lưu Vĩnh Châu! Ông Hương mất con trai trưởng, mất luôn thằng cháu đích tôn (họ Lưu, thay vì Trần)!

Không biết ai đã dịch “libéralisme” là “chủ nghĩa cấp tiến”? Có lẽ dịch giả là người thuộc về “cánh tả”? Bởi vì cấp tiến = tiến nhanh. Tiến nhanh chỗ nào so với khối “bảo thủ”? Hay là tiến nhanh như trong phương châm của “Bác”: “*tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên chủ nghĩa xã hội*”!).

Xã Hội Chủ Nghĩa tiến nhanh, tiến mạnh như thế nào thì ai cũng biết. Nó giống như lời than thở của một số ông ngậm ngùi “giã từ vũ khí”: chỉ có xuống chứ lên không nổi! Cho nên mới có người “dịch” XHCN = Xuống Hố Cả Nước. Từ nước Nga vĩ đại đến các nước “anh-em” khác!

Thời đại này mà nói Bảo Thủ, Cấp Tiến thì nghe quê vô cùng. Tại sao không Dân Chủ với Cộng Hòa cho đúng với danh xưng “*Démocratie / République*”?

Theo Claudia “tâm sự” thì em “bất đồng chính kiến” với Bố Mẹ. Có nghĩa là em ủng hộ đảng Dân Chủ? Có nghĩa là, gần đây nhất, em đã từng quỳ gối, từng nước mắt ràn rụa, từng dơ cao nắm tay và tham gia vào các cuộc nổi loạn, biểu tình BLM.

Hơn ai hết, những người tỵ nạn da màu như chúng ta đều hiểu rõ, và là nạn nhân của sự kỳ thị. Kỳ thị trực tiếp hay gián tiếp thì cũng là kỳ thị. Nhưng tại sao chỉ có Black Lives Matter mà không có Yellow Lives Matter? Có phải vì số người Á Châu thành công hay đạt những chức vụ quan trọng trong các cơ quan quốc gia, nhiều nhất, vẫn là ở Hoa Kỳ. Như Việt Nam thì có những Dương Nguyệt Ánh, Lương Xuân Việt, Châu Lập Thế...? Nhiều người Việt ở Mỹ đã nói với tôi: “Ở Mỹ, người có tài luôn được trọng dụng, tư chức hay công chức, bất cứ da anh màu gì. Cứ nhìn ông Obama thì thấy”.

Claudia Conway là tiểu thư con nhà giàu, kín cổng, cao tường, có biết được các điều đó không? Hay vì không người dạy dỗ, lại được nuông chiều, muốn làm gì thì làm, nên bông bột, dễ bị chiêu dụ? Em còn quá trẻ để hiểu chính trị. Em chỉ biết bắt chước bạn bè tham gia vào cái mode “chống Trump”. Từ đó chống đảng Cộng Hòa. Chống Mẹ chống Cha. Đó là cái giá phải trả cho chuyện bỏ bê con cái của ông bà Conway!

Ông Trung tá Nhảy Dù Bùi Quyền thì lại khác. Ông (bị bỏ tù) nên “bỏ bê” các con từ lúc chúng còn rất nhỏ. Nhưng không phải vì thế mà tội nhỏ đòi “thoát quyền”. Mà ngược lại.

Những ngày cuối tháng Tư đen, ông Quyền, từ Tiểu đoàn trưởng 5 Dù, không tị hiềm, vui vẻ nhận chức Lữ Đoàn Phó, tiếp một tay cho người bạn cùng khóa 16 Đà Lạt, Trung tá Trần Đăng Khôi, đang nắm Lữ Đoàn 3 Dù (Khóa 16: Ông Quyền “huy chương vàng” (thủ khoa). Ông Phúc / TQLC huy chương bạc. Ông Khôi: huy chương đồng).

Thu xếp cho vợ con đi tản xong, ông Quyền trở lại trại Hoàng Hoa Thám với các chiến hữu. Những ngày cuối tháng 4, ông đã cùng với đồng đội, đánh những trận cuối cùng ngay trong Sài Gòn. Sau 13 năm tù (biệt giam liên miên), ông Quyền trở về, tìm vui qua các bàn mạt chược, những buổi luyện nhu đạo, không màng chuyện H.O. Cho đến một ngày, tháng 4, tháng 5 năm 1991, Công An đến hỏi ông đi làm giấy tờ đi Mỹ ngay (Song Thao / www.nguoviet.com / 8 June 2020). Lý do: 2 cậu con trai của Trung tá Quyền vừa tốt nghiệp Không Quân Hoa Kỳ, trong đó cậu trưởng nam Bùi Quang, đỗ Á Khoa.

Khi được vị sĩ quan Liên Lạc trường: Đại tá Masuoka (Mỹ gốc Nhật) hỏi về nguyện vọng của hai tân thiếu úy, Á Khoa Bùi Quang cho biết cậu chỉ mong sao bố mình, Trung tá Dù Bùi Quyền, hiện đang ở Việt Nam, có mặt trong ngày lễ ra trường của hai con. Thế là ông Masuoka, qua sự giúp đỡ trực tiếp của Tổng Thống G. Bush, đã nhanh chóng bay về Việt Nam, đích thân lo giấy tờ, hỏi thúc Hà Nội cấp xuất cảnh ngay cho ông Quyền. Chỉ vài tuần sau, tháng 5/1991, ông Quyền đã có mặt ở Colorado Springs và giúp con trai gắn lên cầu vai cặp lon thiếu úy. Cũng nhân dịp này, ông Quyền cũng đã được chính tay Tổng Thống G. Bush gắn lại các huy chương của chính phủ Hoa Kỳ mà ông đã được ân thưởng trước 1975.

Trong lời “tử biệt” đọc trước linh cữu Bố Quyền hôm 18/6/2020, cậu Bùi Quang đã nói: “... Con rất tự hào là đưa con trai của bố, thừa Bố, và con chỉ có thể hy vọng rằng con có thể sống được một cuộc đời đúng theo các nguyên tắc mà bố đã sống và con sẽ truyền lại di sản của bố về trách nhiệm, danh dự và chính trực cho các cháu nội của bố...”.

Không biết ông bà Conway, nếu biết thái độ và cảm nghĩ của con ông Quyền về người Bố đã “bỏ bê”, thì ông bà sẽ nghĩ thế nào?

Có người sẽ bảo “Nhưng ông Quyền chỉ là quân nhân, ông không làm chính trị như ông bà Conway”.

Vâng, ông Quyền chỉ là một quân nhân (nên ông mới tuân lệnh Tổng Thống Dương văn Minh mà buông súng!) nhưng chính vì thế mà ông còn “bỏ bê” con cái nhiều hơn. “Tình nhà thua nợ nước” mà!

Ông Trần Văn Văn thì không là một người lính. Dân biểu VNCH, ông Văn là một khuôn mặt nổi tiếng trong chính trường miền Nam Tự Do nên ông bị cộng sản giết. Nhưng người con út ông, giảng nghiệm viên Trần Văn Bá, lại là một anh hùng, anh hùng kháng chiến.

Trong khi đó, xuất hiện thường xuyên các bản tin về chuyện “du học sinh”, con cái đảng viên CSVN, bị bắt ở Mỹ, ở Nhật, ở Úc vì... ăn cắp, quấy rối trật tự!!!!

Cho hay Cộng-Hòa cũng 5, 7 đường Cộng-Hòa.

Việt-Nam-Cộng-Hòa (như ông Quyền, ông Văn) khác với Cộng-Hòa-Mỹ (như ông bà Conway) đã đành, lại càng không có liên quan gì đến cái gọi là Cộng-Hòa-XHCN-Việt Nam.

BP

26/8/2020

(*) <https://www.parismatch.com/Actu/International/Ce-scandale-familial-qui-pousse-Kellyane-Conway-conseillere-de-Trump-a-quitte-la-Maison-Blanche-1699800>

